

Broj spisa: **St-1329/22**
Zagreb, 08. prosinca 2022.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Vjerovnik: **PEDOM ASFALTI d.o.o.** iz Zagreba, Trsatska 2/c, OIB 73063070814, zastupano po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva, Andreis & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Ulica Jurja Žerjavića 16

Dužnik: **DIV GRUPA d.o.o.** iz Samobora, Bobovica 10A, OIB 33890755814

ŽALBA

protiv Rješenja Naslovnog suda, posl. broj: St-1329/22, od 23. studenog 2022.

Punomoć u spisu
Putem e-komunikacije

Vjerovnika

I. Rješenjem Naslovnog suda, posl. broj: St-1329/22, od 23. studenog 2022. obačena je tražbina Vjerovnika kao nepravovremena u predstečajnom postupku nad Dužnikom.

II. Protiv citiranog rješenja iz točke I. Vjerovnik podnosi žalbu kojom ju pobija u dijelu u kojem je odbačena prijava tražbine Dužnika, zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353 st. 1 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, dalje u tekstu: „ZPP“), u vezi s čl. 10 Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, dalje u tekstu: „SZ“), odnosno zbog:

- a) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjenično stanja,
- b) pogrešne primjene materijalnog prava te
- c) bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

III. Dužnik je 20. travnja 2022. podnio Naslovnom sudu prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, uz koji je dostavljen prilog 21, odnosno „Popis obaveza unesenih u poslovne knjige“, a što predstavlja izjavu Dužnika kojom obavještava sud o postojanju tražbine Vjerovnika.

Navedenom izjavom Dužnik je obavijestio sud da postoji tražbina Vjerovnika u iznosu od 1.499.460,28 kn.

Dokaz: - popis obaveza unesenih u poslovne knjige, prileži spisu.

Dakle, u trenutku donošenja rješenja o otvaranju predstečajnog postupka, odnosno u trenutku donošenja pobijanog rješenja, prvostupanjski je sud bio obaviješten o postojanju tražbine Vjerovnika.

Navedenim postupanjem prvostupanjski sud povrijedio je Vjerovnikovo pravo na zaštitu vlasništva, izraženo u čl. 1 Protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17, dalje u tekstu: „Konvencija“) kojim je propisano: „*Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava.*“

Obzirom da je Dužnik gornjom izjavom nedvojbeno potvrdio postojanje Vjerovnikove tražbine, ista predstavlja imovinu Vjerovnika, a ukoliko bi pobijano rješenje postalo pravomoćno, Vjerovnik bi u slučaju donošenja plana restrukturiranja u kojem ne bi bila navedena od Dužnika priznata tražbina, odnosno obustave predstečajnog postupka, u cijelosti ostao bez imovine u visini od 1.499.460,28 kn.

Također, na opisani način Vjerovniku je pobijanim rješenjem povrijeđeno pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 6 st. 1 Konvencije, obzirom da je onemogućen u ostvarenju svoje priznate tražbine u predstečajnom postupku pred Naslovnim sudom.

Navedeni stav zauzet je u presudi Europskog suda za ljudska prava, u predmetu Ismeta Bačića protiv RH (broj zahtjeva: 43595/06), od 19. lipnja 2008.: „*Ako je pojedincu ograničen pristup, bilo pravno ili stvarno, Sud će ispitati je li nametnuto ograničenje narušilo samu bit prava, a osobito je li težilo legitimnom cilju i je li postojao razuman odnos razmjernosti između upotrijebljenih sredstava i cilja koji se nastojao ostvariti.*“.

Uzevši u obzir činjenicu da je gornja presuda donesena u odnosu na povredu prava na pristup sudu u sklopu predstečajnog postupka, dakle u srodnom predmetu, jasno je da ograničenje uslijed kojeg je i pored priznate tražbine Vjerovnik dužan prijaviti tražbinu koja je navedena u prilogu uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka ne teži legitimnom cilju.

Dakle, u predmetnom slučaju s jedne strane imamo tražbinu u vrijednosti od 1.499.460,28 kn, koja je navedena u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, a s druge strane dužnost Vjerovnika da unatoč toj činjenici prijavljuje tražbinu pod prijetnjom gubitka prava. Obzirom da je riječ o tražbini nižeg isplatnog reda koja se ostvaruje isključivo u postupku predstečaja te koja bi u slučaju pravomoćnosti pobijanog rješenja u

cijelosti bila izgubljena, evidentno je da postoji nerazmjernost između primjenjenih sredstava i cilja koji se nastoji ostvariti.

IV. Odredbom čl. 40 Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, dalje u tekstu: „SZ“) zakonodavac je vezao činjenicu navođenja tražbine u predstečajnom postupku s visinom naknade za prijavu tražbine.

Ratio odredbe čl. 40 SZ-a izravno je vezan uz navođenje tražbine u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, dok istovremeno u predmetnom slučaju Naslovni sud nije uopće uzeo u obzir tražbinu navedenu u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka te je zanemario pravne učinke koje u odnosu na predstečajni postupak ima proizvoditi takva tražbina.

Prethodno svakako treba naglasiti u svjetlu toga da je unošenje obveza u poslovne knjige porezna kategorija pa stoga, osim što proizvodi pravne učinke u smislu priznanja tražbine te što određuje visinu naknade za prijavu tražbine, proizvodi i porezne učinke, međutim prvostupanjski sud tražbinu Vjerovnika nije uzeo u razmatranje.

Osim toga, odredbom čl. 43 st. 1 i 2 SZ-a propisano je da tablica prijavljenih tražbina koju je Financijska agencija dužna sastaviti za svaku tražbinu sadržava između ostalog i podatak je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka te iznos tražbine navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka pa je stoga potpuno nejasno zašto bi Financijska agencija imala zakonsku obliciju dostaviti nešto što je samo sebi svrhom, a bez da proizvodi pravne učinke.

Dakle, hipotetički ukoliko Financijska agencija ne bi u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka (a u predmetnom slučaju je to učinila) navela podatak o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka te iznos takve tražbine, sud je sukladno odredbi čl. 45 st. 2 SZ-a može kazniti novčanom kaznom i do 50.000,00 kn pa je stoga jasno da navođenje tražbine u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka itekako proizvodi pravne učinke.

V. Odredbom čl. 21 Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (NN 36/2022) izmijenjen je raniji čl. 39 Stečajnog zakona koji je sadržavao predmnjevu prijave tražbine (*„Ako vjerovnik nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka, tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka smatra se prijavljenom tražbinom“*). Navedena izmjena stupila je na snagu 31. ožujka 2022.

Rješenjem Naslovnog suda, posl. broj: St-1329/22, od 27. travnja 2022. otvoren je predmetni predstečajni postupak te su pozvani sudionici postupka postupati sukladno svojim pravima i obvezama, no u navedenom rješenju nije navedena odredba „novog“ čl. 39 SZ-a, odnosno da vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku.

Upravo uslijed izostavljanja „novog“ čl. 39 SZ-a te upozorenja da je ukinuta ranija presumpcija o prijavi tražbine iz poziva za prijavu tražbine povrijeđeno je pravo Vjerovnika na pristup sudu sadržano u čl. 6 st. 1 Konvencije. Nadalje, upravo radi izostavljanja navedene izmjene čl. 39 SZ-a gotovo trideset vjerovnika potencijalno je ostalo bez mogućnosti naplate svojih potraživanja koja zajedno iznose više milijuna kuna, iako je većina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Posljedica toga da je nakon proteka roka za prijavu stigao veliki broj prijava vjerovnika čije tražbine su zavedene u poslovne knjige Dužnika i navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka je donošenje Zaključka Naslovnog suda, posl. broj: St-1329/2022, od 03. lipnja 2022. kojim sud nakon proteka roka za prijavu tražbina posebno stavlja na znanje sudionicima postupka i Financijskoj agenciji da je došlo do izmjene čl. 39 SZ-a te da je brisana ranija predmnjeva o prijavi tražbine.

Ostaje nejasno zašto takav zaključak nije donesen *a priori*, ako je već sud našao za shodno donijeti ga nakon isteka roka za prijavu tražbina.

Dokaz: - uvid u navedeno rješenje od 03.06.2022., *prileži spisu.*

Propustom suda da o izmjeni čl. 39 SZ-a te zapravo o posljedici ne prijavljivanja tražbine obavijesti vjerovnike u postupku, povrijeđen je čl. 40 Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000, od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku kojim je propisana dužnost obavještavanja vjerovnika o pokretanju stečajnog postupka te se u st. 2 istog članka navodi obveza suda da u obavijesti o otvaranju stečajnog postupka posebno navede rokove te kazne propisane u vezi s takvim rokovima, odnosno propuštanja rokova.

U trenutku otvaranja predstečajnog postupka Vjerovnik, kao i drugi vjerovnici u ovom postupku, nije imao punomoćnika te nema potrebna znanja da se svakodobno uputi u izmjene zakona, a u konkretnom slučaju sud je propustio obavijestiti Vjerovnika kao pravnog laika o izmjeni zakona koja se odnosi na posljedice propuštanja roka za prijavu tražbine u predstečajnom postupku, a koja zakonska izmjena je direktno utjecala na gubitak znatnog dijela imovine Vjerovnika.

VI. Slijedom navedenog, predlaže se nadležnom drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

PEDOM ASFALTI d.o.o.,
po punomoćniku:

Trošak:

- sastav žalbe, tbr. 14/3	28.368,75 kn/ 3.765,18 EUR
- pdv 25%	7.092,19 kn/941,30 EUR
Sveukupno	35.460,94 kn/ 4.706,48 EUR